

allan anleiding til at upprætthalda hesa lóg. Tað er ikki nokk sum orðførarin at motivera upphævisi av henni við at henda sakin er í eini nevnd; har hevur hon jú ligið í fleiri ár. Bekenntgerilsí um hegn- og markfrið hevur haft stóran týdning fyri mangan Havnarmann, og eg vil tí stilla endringsforslag um at halda fram við tí. Eg ætli mær at stemma við forslagnum frá minnitalinum, A. Samuelsen, viðvíkjandi grindarreglementinum. Hesin ordningurin hevur virkað gott her norðanfjórðs; eg kenni einki til tað misfornøysli, ordførarin tosar um, norðanfyrí Suðroyarfjórð.

Samtykt varð við 16 atkvøðum at lata sakina fara til 3. viðgerðar.

Hov sum serstøk kommuna.

1. viðgerð.

D. J. Thomsen: Henda søk var til viðgerðar á tingi ífjor og tingmenn vóru tá á einum máli um at fremja sakina á tann hátt sum Hovbingar ynsktu. Hon var so send til ministerið og haðani er hon komin aftur við tí bemerkningi, at »Ministeriet kan ikke imødekomme Andragendet paa det foreliggende Grundlag«. Ministerið finnur ikki anleiding til at fremja tað, sum hitt kommunala útvalgið og tingið er komið á samt um. Tað er ógviliga keðiligt. Tveir tingmenn, Mortensen og eg, hava nú biðið um at fáa sakina uppattur tikna, tí hon hevur nógvan týdning fyri Hovi, sum ikki hevur felags interessur við Porkeri. Tað vísir seg í so mongum; teir hava biðið um studning til motorbátahavn, sum Porkeri onga nyttu hevur av, teir hava skúla fyri seg sjálvar, sum ikki víðrørir Porkeri. Byggin hevur stórar útviklingsmøguligheitir, befolkingurin er ógviliga raskur og driftugur bæði á sjógví og landi. Eg vil mæla til, at sakin fer í tað kommunala útvalgið og at tað fær tað besta útav henni. Tað er ein óeinigheit millum útvalgið og ministerið, mest um ta grensu, íð skal skilja millum Hovi og Porkeri. Eg vil mæla til, at hetta markið verður áin, sum nú er tað virkuliga mark.

Formaðurin: Der er ikke, som den sidste Taler mener, nogen Uoverensstemmelse mellem Ministeriet og Udvalget. Tinget vedtog ifjor at tilraade Andragendet, naar Enighed mellem de to Forstander-

skaber var opnaet angaaende Grænsen mellem Hove og Porkere. Ministeriet svarer nu ganske naturligt, at da denne Betingelse ikke er opfyldt, kan Andragendet ikke fremmes.

O. Effersøe: Jeg ved, at man i Hove er meget utilfreds med den Afgørelse, der foreligger, og at jeg ikke er tilfreds, fremgaar af, at jeg i sin Tid skrev Andragendet om at faa Hove udskilt. Naar jeg i Aar ikke har stemt for at faa Sagen bragt frem igen i Tinget, er det fordi jeg ikke kan se, at vi opnaar noget derved. Aarsagen til dens Tilbagesendelse er jo den fra Porkere Sogns Kommune fremkomne Udtalelse om, at den betingede Enighed om Grænselinjen mellem de to Sogne ikke er opnaet. Forstanderskabet er altsaa selv Aarsagen til, at Sagen ikke er fremmet. Hvorledes det iøvrigt forholder sig dermed, har jeg ikke haft Lejlighed til at skaffe mig Kundskab om, men før vi har søgt Forstanderskabet om de nødvendige Oplysninger, før kan vi ikke vente at komme til nogen Ordning. Jeg vilde derfor være stemt for, at Sagen toges op til næste Aar. Jeg kunde derfor tænke mig, at man stod sig ved, at Sagen kunde optages paany saaledes, at Hove blev gjort til et særligt Sogn, men ikke til særlig Kommune. Derved vil man opnaa, at man vil kunne fremme Motorbaadsanlægget i Hove. Denne Ordning er vel ikke helt tilfredsstillende, men hvis den kunde hjælpe Sagen udover den nuværende Vanskelighed, saa mener jeg, at man kunde slaa ind paa den. Jeg nævner dette som en Henstilling. Men Befolkningen og Forstanderskabet paa Stedet maa jo tage Beslutning om, hvad man vil og hvad man ikke vil. Jeg vil henstille til det Udvalg, som faar med Sagen at gøre, at man undersøger Spørgsmaalet som det foreligger og navnlig med Hensyn til, at Ministeriet ikke har villet gaa med til den. Og endvidere, at Forstanderskabet behandler Sagen og fremlægger den til næste Aar. Heldigvis tror jeg, at Sagen ikke haster saa meget, fordi man maa regne med, at der vil gaa en Tid, før Motorbaadhavne bliver realiseret. Men vi maa faa en Ordning i Stand af Hensyn til denne, fordi før kan Hove ikke faa Motorbaadhavn.

Edw. Mortensen: Thomsen og eg hava lagt sakina fram eftir ynski frá Hovbingum. Vit mugu fáa upplýst, hví ministerið sýtir fyrí at fremja sakina. Amtmaðurin hevur givið nakrar upplýsingar, men vit mugu skriftliga fáa at vita, hvat ið er í vegin.

Tað einasta, sum ikki kann vera í ordan her, er markið. Og eg haldi, at hendan síðan av sakini ikki var klár ifjor. Tað er annars ein brekur í okkara tingskipan, sum vit vildu bota í tí uppskotinum frá ifjor um lögtingslóg, sum segði: Tá ein sok ikki verður framd, so skulu allir upplýsingar, um hví hon ikke kann fremjast, verða lagdir fyri tingið í næstu tingsetu. Eg mæli til, at sakin fer í ta kommunalu nevndina, og at hendan nevnd granskar, hvat orsakin er til, at sakin ikki er framd. Um nú Hovbingar ynskja at vera fyri seg sjálvan, og teir eru samdir í, at Hovsá skal vera markið, og hinir nokta, so má ein útskiljing tó kunna finna stað. Eg trúgvi ikki, at tað er eitt ynski í Hovi, at hagin sunnanfyri áanna skal hoyra teirra kommunu til. Eg vil biðja kommunalu nevndina granska, um ikki sakin liggur so, at vit kunnu framseta eitt uppskot um, at Hovsá verður markið. Eg hugsí, at kommunala nevndin vil gera, hvat hon kann fyri at fremja hesa sak.

Joen Poulsen: Vi er uheldig stillede her i Aar med Hensyn til Sager fra sidste Aar, da vi endnu ikke har faaet den trykte Beretning. Saa vidt jeg kan erindre, blev der ifjor indstillet til Ministeriet, at Hove udskilles som særligt Sogn og ogsaa saaledes, at man kunde bruge Hovsaa som Skel. Men ved at se paa Kortet mente Udvalget, at her var Mulighed for, at Bygden kom til at udvides mod Syd. Den Elv, som der er Tale om, ligger nemlig lige ved Bygden. Bygden vilde da komme til at ligge inde i Porkere Sogn. Der kunde derfor være Spørgsmaal om at sætte Grænsen længere mod Syd. Nu har Formanden oplyst om, at Forstanderskabet ikke har truffet nogen Afgørelse. Saa er der intet at gøre. Denne Sag er foreslaaet til det kommunale Udvalg. Som Medlem af dette Udvalg vil jeg være med til at faa den fuldt oplyst. Jeg havde ventet, at de Personer, som vil fremme Sagen, vilde have givet os Oplysninger. Man havde kunnet faa Oplysninger, om man henvendte sig til Amtskontoret. Det har andre Medlemmer af Tinget gjort.

S. P. úr Konoy: At hendan sok ikki er framd, er væl av tí, at fólkið har suðuri ikki er samt um, hvat markið skal vera. Hvussu skal tá minnisteriíð kunna skilja sundur. Tað er her, at sakin strandar. Tað er væl utan iva, at fólki í Hovi vil hava sjálvstýri; men geografiin má fyrst vera í ordan hjá teimum. Men viðvíkjandi at skilja kommunur og sóknir sundur má tó vera

eitt mark. T. d. kann ikke Saksun væl stýra sær sjálvum. Í Hovi finnast ivaleyst fólki, sum eru før fyri tað. Og vit vilja fremja hesa sok so skjótt, sum fólkið har suðuri er komið ásamt um markið.

O Effersøe: Mortensen talte om, at Forlaget ifjor gik ud paa at Tinget skulde faa Oplysninger angaaende de Sager, som ikke blev fremmet. Man kan her blot gaa til Amtskontoret. Der kan man faa det fornødne at vide. Det har jeg gjort, og der har jeg faaet at vide, at Aarsagen til, at Sagen ikke kan fremmes, er, at man ikke er enig om Grænsen mellem de paagældende Bygder. Uoverensstemmelsen, som er i Vejen, er netop, som Hr. Konoy omtalte, Uenigheden om Grænsen mellem de nye Sogne. Det er derfor ikke her i Lagtinget, at vi kan arbejde mere for Sagen, men i selve Porkere Sogn; inden Beboerne selv bliver enige om Grænsen, kan Lagtinget intet foretage sig. Jeg har derfor ikke ment det nødvendigt at rejse Sagen i Aar, og jeg er sikker paa, at Folk i Hove vil forstaa dette; jeg skal i hvert Fald hjælpe dem til at skaffe Sagen frem til næste Aar. Det Land Syd for Hove Bygd, hvorom der er Uenighed, ligger saadan, at om der kunde blive Tale om Bebyggelse der, burde det maaske rettest høre til Hove Sogn, men jeg tror ikke, at der nogensinde vil blive en saadan Bebyggelse der. Sagen er den, at der er rigelig Jord til Bebyggelse Nord for Hove Bygd; det er en af de bedste Pladser paa Færøerne. Hvorfor i Alverden skulde nogen bosætte sig paa Skyggesiden, naar der er rigelig Jord paa Solsiden? Den paagældende Hauge tilhører ogsaa en Masse Personer, hovedsagelig i Porkere, og jeg kan slet ikke tænke mig, at de vil give Tilladelse til en almindelig Bebyggelse i Haugen, der vil være til Skade for Haugens Drift. Der kan heller ikke tænkes Udflytning fra Porkere. Der har vel en Gang boet en Mand der, men jeg kan ikke tænke mig, at der kommer nogen til at bo der mere. Overfor Hr. Konoy vil jeg sige, at jeg fremhævede netop, at det gjaldt om at faa en Grænse; men jeg sagde ogsaa, at det var lettere at skaffe Kræfter til Administration af begge Sogne under et. Hr. Konoy omtalte Udskillelsen af Sandvig. Det er en Udflytterbygd, og det mest vanskelige Spørgsmaal her er vel Spørgsmaalet om Skat paa Jordegods. Man kunde tage det Standpunkt ikke at beskatte Jordegods, men man har der slaet ind paa den Praksis, at Personer, der bor i Sandvig, beskattes efter den Jord, de ejer i Kvalbo.

D. J. Thomsen: Tað er framhildið, at fólk í Hovi og Porkeri ikki er samsint um markið. Áin er tað núverandi mark, og tað er ikki um hana, at stríðið stendur, men um tað syðra markið, sum tann kommunala nevndin setti ífjór.

O. Effersøe: Det er ganske urigtigt, hvad Thomsen fremfører; det kommunale Udvalg fastsatte ingen Grænser mod Syd, hvorimod det henstillede, at Grænsen mod Nord blev Hovsá.

Edw. Mortensen: Effersøe ber hetta ikki beint fram; tann kommunala nevndin fástsetti einki mark yvirhøvur, og eg skal loyva mær at lesa innstillingina upp: »Forstanderskabet for Porkere Sogns Kommune anmodes om, inden Sagen nedsendes til Ministeriet, at fremkomme med en Udtalelse om, hvor Grænsen imellem det eventuelle Hovs Sogn og Porkere Sogn bør sættes». Eg trúgvi, at nakað av skyldini fyri, at sakin ikki varð framd, liggur hjá tí kommunalu nevndini. Teir siga í nevndarálitinum: »Af Andragendet synes at fremgaa, at Andragernes Mening er, at Grænsen imellem det ny Hove Sogn og den tilbagestaaende Del af Porkere Sogn skal være den nuværende Grænse imellem de 2 Bygders Haugera. — Men so koma teir fram við tí, at sumnanfyri Hovsá er góð jord at leggja inn. Um so nevndin hevði vent sær til menn, ið vita greiðu á víður-skiftunum har suduri, antin Effersøe ella Thomsen, so hevði hon fingið at vita, at henda jord ikki hevur serligan týðning fyri Hovsbygd. Um tann kommunala nevndin ikki hevði víst á hetta, vildi ætlandi spurningurin slætt ikki komið fram. Eg skilji ikki, at tað skal vera so stór ósemja í forstandarskapinum, at einki mark kann setast, tað má í hvussu er vera eitt fleirtal fyri onkrum uppskoti. Konoy segði, at ministerið kann aldri ganga við til at skilja sundur millum kommunur, tá ið ikki allir íbúgvararnir eru samsintir um markið. Tað kann væl oftast vera so, at ikki allir íbúgvararnir eru samsintir, men tá eitt fleirtal í forstandarskapinum er fyri einum skilnadi og er samsint um markið, má sakin kunna gjognumførast.

Formaðurin: Forstanderskabets Svar gik kun ud paa, at om Grænsen var der ingen Enighed.

O. Effersøe: Der var af det kommunale Udvalg ifjór ikke fastsat en Grænse, der

gik Syd for Hovsá. Jeg har været ovre paa Amtskontoret og læst Indstillingen, men man kan jo komme til at udtrykke sig ufuldstændigt. Det virkelige Forhold er, som Amtmanden oplyste, at Forstanderskabet har ikke givet de Oplysninger, der krævedes.

Joen Poulsen: Forstanderskabet har altsaa ingen Oplysninger givet. Jeg synes, at Andragerne, der har handlet paa Beboernes Vegne, kunde have undersøgt Sagen. Det er noget kostbare Oplysninger, vi faar; i Stedet for, at en Person kunde være gaaet hen paa Amtskontoret og søgt Oplysninger, faar vi nu en Diskussion mellem mange Mennesker, hvad kun kan forhale Sagen.

Edw. Mortensen: Amtmaðurin sigir, at forstandarskapið hevur ikki svarað beinleiðis; so meini eg, at amtmaðurin skuldi hava kraft eitt meira positivt svar. Tað má væl antin vera eitt fleirtal ella eitt minnital fyri onkrum uppskoti um mark.

O. Effersøe: Jeg har allerede skrevet til Hove og henledet Opmærksomheden paa, hvorledes Sagen forholder sig.

Sakin varð beind til ta kommunalu nevnd.

Fundur mánadag 25 august.

Broytan í havnareglukipan fyri Trongisvág.

3. viðgerð.

Nyholm Debess: Eg skal mæla til, at uppskotið, sum nevndin hevur framsett, verður samtykt.

Uppskotið varð samtykt.

Lóg um bókføring.

3. viðgerð.

J. H. Poulsen: Eg vil loyva mær at biðja tingið stemma fyri hesum uppskotinum, sum er komið frá nevndini.

Uppskotið varð samtykt.